

UNIUNEA NOASTRĂ

ORGAN AL COMITETULUI ORĂȘENESC P.M.R. HUNEDOARA ȘI AL SFATULUI POPULAR ORĂȘENESC

ANUL VIII Nr. 695

SIMBATA 24 IANUARIE 1959

4 pagini 20 bani

100 de ani de la Unirea Țărilor Române

Contemporanii relatează că la 24 ianuarie 1859, aflându-se de reușita îndoitei alegeri a lui Cuza, singurele spectacole care puteau fi văzute pe toate străzile, în toate localurile publice ale Bucureștiului erau demonstrații de frenetică bucurie. În întreaga Capitală răsunau strigătele entuziaste: „Să trăiască Cuza Vodă!” După descrierea unui martor ocular: „oamenii se aruncau unii în brațele altora, fără deosebire de condiții, ca și cum toți, în general, ar fi scăpat de jugul cel mai apăsător...”

Scenele mișcătoare din ziua de 24 ianuarie 1859 erau expresia graitoare a unei stări de spirit create în decursul deceniilor în simțul unui popor asuprit, care pe măsură ce devenise conștient de existența și drepturile sale naționale se ridicase la luptă pentru realizarea lor.

Ideea Unirii, a unității naționale, a apărut și s-a înlărit odată cu destrămarea orânduirii iobăgiste, odată cu afirmarea relațiilor noi, capitaliste, având la bază un factor de progres, formarea națiunii burgheze. Pentru realizarea sa vor milita spiritele înaintate ale națiunii, ridicându-se la luptă împotriva forțelor ce se opuneau orânduirii feudale și a suprimării naționale.

Încă din anul 1847, Nicolae Bălcescu — marele nostru revoluționar democrat — exprima dorința patrioților români și anume aceea de a face „Unirea tuturor românilor într-un stat politic...” După revoluția din 1848, necesitatea de răsturnare a orânduirii existente devenea din ce în ce mai arzătoare. Problema unirii trece pe primul plan al luptei revoluționare. Ideea aceasta cuprinde mai sepe cele mai largi, care vedeau în ea calea realizării tuturor aspirațiilor naționale și sociale.

Prăznuind în exil la Paris amintirea lui Ștefan cel Mare, Costache Negri spune plin de elan patriotic în toastul său: „Să putem striga într-o zi: Trăiască unirea românilor! atunci fraților, soarele lumii va pătrunde și va împrăști adăncul întineric în care zăcem: atunci numai, vom fi ceea ce trebuie să fim, adică fiii unei singure și puternice

națiunii. În visurile mele înfloritoare se arată viitorul României...”

Dacă aceasta a fost atitudinea oamenilor progresiști, atitudinea maselor populare, care luptau pentru Unire, vom vedea că dușmană înverșunată a Unirii era majoritatea mării boierimi, care i se înpotrivea din toate puterile, temându-se că aceasta ar duce la satisfacerea revendicărilor sociale ale revoluției din 1848, îndeosebi împotriva țăranilor, șubrezindu-i astfel pozițiile privilegiate în conducerea statului.

Țărănimea, lipsită de pământ, înăbușându-se sub povara birurilor năzuia spre Unire ca spre un liman al izbăvirii din robia boierească. Deputații țărani — clăcași, care au pătruns în Divanul ad-hoc al Moldovei din 1857 în frunte cu moș Ioan Roată au depus o jalbă prin care cereau desființarea clăcii, în proprietarirea, înlocuirea impozitelor în munca printr-un impozit proporțional, alegerea dregărilor de către săteni. Cerințele țăranilor au fost respinse cu indignare de marea boierie, care au cerut să se ia măsuri împotriva celor ce ar mai cuteza să vinture „născociri comuniste”.

Lupta pentru Unire a fost sprijinită de lucrătorii crunt exploatați ai fabricilor, de meseriași, de intelectualitatea progresistă. Burghezia, deși în simțul ei se manifestau tendințe diferite, era interesată în realizarea Unirii. Îndeosebi elementele ridicate ale burgheziei, ale căror interese erau legate de dezvoltarea economică a țării, au jucat un rol activ în conducerea mișcării unioniste.

Problema Unirii a fost luată în discuție pe plan european în urma războiului Crimeii și păcii de la Paris din 1856. Marile puteri sînt nevoite să recunoască necesitatea discutării situației din Țările Române. Cu ocazia discuțiilor, puterile protectoare s-au grupat în două tabere: Rusia și Franța susțineau Unirea Țărilor Române, iar Turcia,

Profesor G. IORGOVAN

(Continuare în pag. IV-a col. 1-2)

ION SOCOL UNIUNEA — 1859

Scrisă-n cărți și-n inimi sade slova,
Inima mi-o spune și-o ascult —
Cum pe plai muntean și în Moldova
Semiluna sînge-a supt demult.
Sărăcia, cremene colfoasă,
O lovea al răzvrătirii — amar
Și creștea în fiecare casă
Ura dreaptă cu mocnit de jar.
Și-n Gerar cînd iarna e stăpîină
Și-au dat mina două țări surori,
Și-au jurat unite să rămînă,
Ca pe-in rang îngemăna! de stori.
Și-a sunat din Dunăre la munte
Tunetul de cîntece și peși,
Turcul se temea să mai înfrunte
Pe cei mulți cu ierbile-n îmaș.
Dragostea lui Cuza, visul, dorul,
Rădăcină prins-au în norod
Să alunge grindina și norul,
Și să stingă-al foamei crunt prohod.

De corvoadă, iobăgie, clacă
A rînit să-i scape necurmat —
Și din omul țării lui să facă
Pîso de-nțelepciune luminat...

...De pe-atunci, din tainică lumină,
Peste tot, pe vatra scumpei glii,
Incolțea-n a timpului grădina
Floarea vremii noastre purpurii.

C U Z A V O D Ă

„De două ori am văzut pe Cuza Vodă”, începu moș Gheorghe. „Acu, într-un rînd grăi bătrînul, veneam de la moară... Și era așa, într-un amurg. Mergeam pe lingă boi și eram pe aproape de jîtărie. Iacă aud în urmă zurgălăi. Întorc capul, văd o trăsură cu doi cai. De pe capră mina un romin cu suman și cu căciula de oale. Mă gîndesc: ăsta-i boier mare. Nu mai trag carul cu două roate în șanț... nu mai bat boii degeaba. Cînd ne ajunge trăsura din urmă întorc capul. Văd într-însa un negustor. Era îmbrăcat cu straie de șiac călugăresc. Se uită la mine. Zice: „Noroc bun, bade!” — „Mulțumim Domniilor Voastre!”

— Cum îi zice satului istuia?
— Dumbrăveni — zic.
Începe el pe urmă, să mă întreb: Cine stăpînește satul, cine-i primar și altele. Vizitîul oprise căii. Dacă am văzut, m-am oprit și eu cu carul.

Zice negustorul: — Cum o duceți cu boierul?

— Dă domnule, zic, dacă cel ce-ar întreba ar ști, n-ar mai întreba... Boieru-i boier, și noi sîntem țărani. Ce putem noi face? El a făcut așa: Hm!... Pe urmă

s-a uitat la mine așa, parcă jalnă și mi-a spus:

— Bade, amară și stropită cu lacrimi e pîinea pe care o mîncîcă norodul!

Mă uit eu la dinsul. Ce are negustorul ăsta, mă gîndesc, de stă de vorbă cu mine?

Fragment

Grătește iar: — Dar cu vornicul cum o duceți?

— Apoi domnule, zic, vornicul e ridicat dintre ai noștri... El ne arde și ne frige... Iacă eu am plătit birul odată și el mi-l cere a doua oară... spune că dacă nu plătesc îmi ia boii.

— Așa?

— Așa!

— Apoi, zice el, este o vorbă. Zice: — „Cine îi-a scos ochii?” — Frate-meu — Aha! de aceea îi i-a scos așa de adînc

Eu stam și mă uitam la el. Da-avea el un glas așa de blind și se uita așa la mine, e-am început eu a-i spune de-ale noastre

Manifestații închinete Centenarului Unirii

Adunare festivă

Sîmbătă 24 ianuarie la ora 18 în sala Teatrului nou va avea loc o adunare festivă închinată Centenarului Unirii Țărilor Române. După conferința care va sublinia însemnătatea acestui eveniment, formațiile artistice ale Combinatului siderurgic și I.C.S.H. vor susține un spectacol festiv, în cadrul căruia se va reprezenta sceneta: „Moș Ion Roată și Unirea” de Sașa Pană.

Sesiune extraordinară

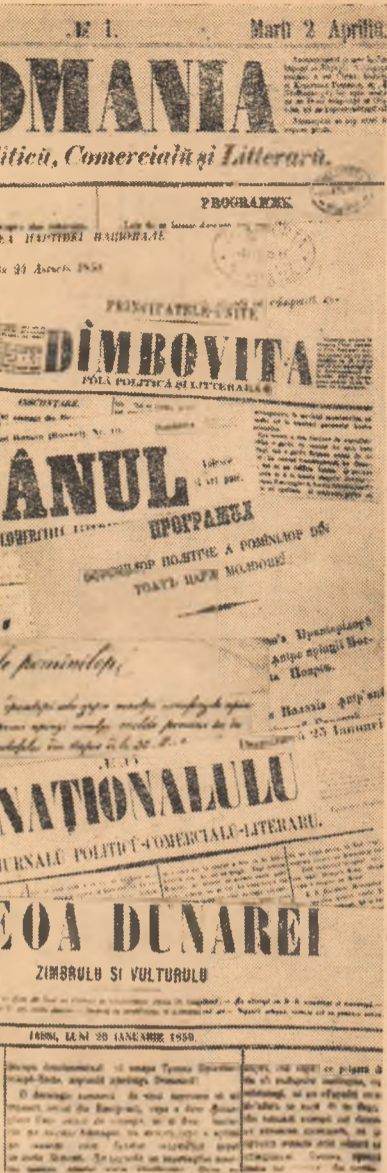
Sîmbătă la orele 10 dimineața, tot în sala Teatrului nou, se va desfășura sesiunea extraordinară a

Sfatului popular orășenesc pentru sărbătorirea Centenarului Unirii.

Alte acțiuni

— În cadrul căminelor culturale din suburbiile Boj, Ziaști, Răcăstie și Bufturi s-au desfășurat zilele acestor sărbări populare cuprinzînd conferințe și spectacole artistice pentru cinstirea mărețului eveniment al Unirii.

— Joi 22 ianuarie, în sala clubului „Filimon Sirbu” din O.T. a I.C.S.H., tovarășul profesor Iorgovan Constantin a conferențiat despre însemnătatea Unirii Țărilor Române. În continuarea adunării festive, artiștii amatori din I.C.S.H. au prezentat recitări din poezie

MIHAIL SADOVEANU

dintre multele pe care le înduram... și zic eu:

— Dreptatea noastră cea veche, domnule, de mult îi moartă, iar Vodă nîmca nu știe.

A zimbît atuncea negustorul. Pe urmă ne-am luat noi și am intrat în sat... Era seară acuma. Și vornicul iese de acasă, să se ducă la crîsmă. Zic:

— Iacă vornicul...

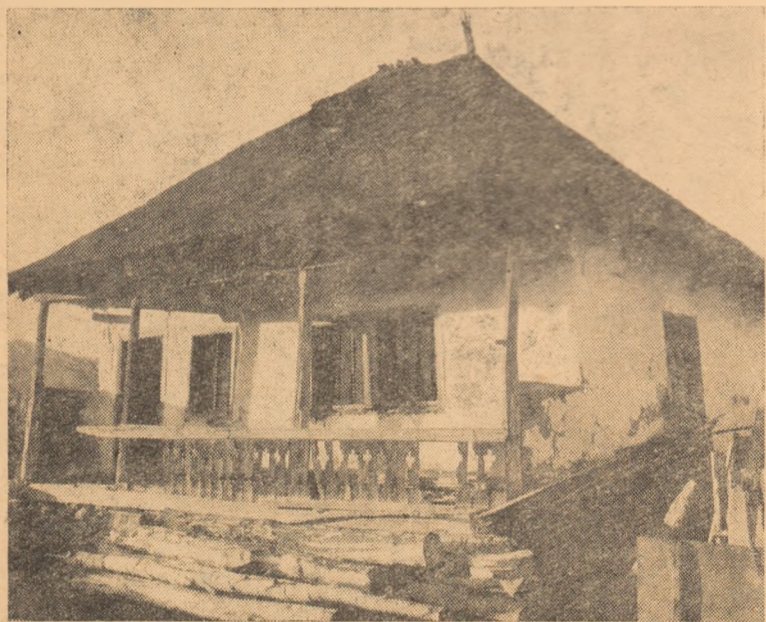
Se dă jos atuncea negustorul din trăsură și oprește pe vornic.

— Adevărat e, zice, că dumnea-ta, vornice, iei două biruri de la oameni? Nu-s ei de-o lege și de un neam cu dumnea-ta? Cum de faci asemenea lucruri?

— Da cine ești dumnea-ta? strigă vornicul. Să-ți arăți îndreptărite. Ce ai a mă întreba? Doar știu că nu ești ispravnicul ori Vodă...

— Ba-s Vodă!... a zis zimbînd negustorul. Și cum m-am uitat cu ochii holbați la el, l-am cunoscut că-i Vodă și l-a cunoscut și vornicul.

Moș Grigore a început a rîde încelînel, cu mulțumire, ca și cum împlinirea aceasta veche se petrecea a doua oară înaintea ochilor lui.

În comuna Cimpuri, raionul Panciu se păstrează casa în care a locuit acum 100 de ani Moș Ion Roată, reprezentant al țăranilor în Divanul ad-hoc.

Probleme de care se ocupă prea puțin cabinetele tehnice

Deceori se folosește următoarea de naștere, de pildă, unui ciclu formula: „cabinetul tehnic face legătura între inovatori și comisia de inovații... cabinetul tehnic dă curs dosarului în virtutea celor hotărâte de comisie...” La prima vedere se poate observa, cum în mod cu totul nepermis, se limitează activitatea unor cabinete tehnice. Așa stau lucrurile și la cominat și la I.C.S.H.

Din experiența acumulată în anii trecuți, reiese că munca de inovații la cele două mari întreprinderi s-a dezvoltat singur, urmărind în primul rând calitatea propunerilor de inovații. În anul 1955, comparat cu anul 1957 deși numerice au fost înregistrate și aplicate mai puține inovații, însă ca valoare economică este reprezentată, pe ambele întreprinderi, o economie de aproape 8.000.000 lei. Cam, în linii generale, amă curs de rezolvare și aplicare a inovațiilor propuse, activitatea cabinetele tehnice aici se stăpânește.

Am amintit la început că în multe cazuri, sarcina cabinetului tehnic este limitată. De ce vreau să spun aici de certitudinea trecutului dezvoltării de către cabinetul tehnic reprezentată prin principalul organ administrativ marcat cu problema răspândirii experienței materiale. Activitatea acestui organ ar trebui să se desfășoare pe baza de plan, în strictă concordanță cu sarcinile planului tehnic al întreprinderii și în primul rând cu aceste prevederi ale planului tehnic care se referă la introducerea și examinarea tehnologiei noi, a mecanismilor și, în general, a metodelor materiale de muncă.

Răspunderea metodelor și experienței materiale, dezvoltarea inițială creatoare a metodelor, și o certă siguranță a succesului în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de planul din noiembrie 1955 a partidului. În această direcție cabinetele tehnice sunt chemate să-și aducă aportul cuvenit.

Există în bibliotecile întreprinderilor un bogat tezaur documentar în problemele celor mai noi succese ale tehnicii. Din păcate, cabinetele tehnice prea puțin se pot afirma că și-au adus contribuția la valorificarea tezaurului amintit. În viitor o mai strânsă colaborare cu cercurile A.S.I.T. trebuie, să

de conferințe cu caracter tehnico-economic. Tematica conferințelor să fie aleasă cu mult discernământ, punându-se accentul pe jaturile hotărâtoare ale procesului de producție, pe verigile rămase în urmă. Apoi, aceste conferințe, să fie urmate de consultații tehnice, care să aducă clarificări în problemele nelămurite și să dea îndrumări muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor pentru rezolvarea practică a anumitor probleme. Iată cum poate să se dezvolte și mai mult mișcarea pentru raționalizare, inovații

Dezvoltarea multifazată a combinatului oleră țene nenumărate spre desăvârșirea progresului tehnic. Nu mai departe, studiile făcute în problema reducerii consumului de coes la furnale; folosirea de noi combustibili; reducerea procentului de fonta declășată sau realizarea unei fonte cu compoziție chimică ireproșabilă pentru oțelării, urmate de măsuri practice, ar îmbunătăți situația. Laminarele înregistrează și acum un procent ridicat de îngușuri arse; procentul de oțel rebutat și declășat se menține ridicat în unele perioade etc. Aceste probleme dacă preocupau mai mult și în mod organizat cadrele tehnico-ingineresti ale combinatului erau rezolvate pînă în prezent în modul cel mai corespunzător.

Probleme de care prea puțin se preocupă cabinetul tehnic, mai sînt cele privind propaganda tehnică; organizarea de întrebări și răspunsuri despre tehnică; „Săptămîna tehnicii înaintate în siderurgie”; stimularea inovatorilor și a colaboratorilor care sprijină activitatea cabinetului tehnic și altele.

În anul care am pașit, fiind cont de sarcinile deosebit de importante care stau în fața siderurgiștilor și constructorilor, este necesar ca și recomandările din articolul de față să-și găsească sprijin în privința tuturor lor cu pricepere. Nu sînt absolvite de răspundere pentru dezvoltarea preocupărilor cabinetele tehnice nici comitele de întreprindere în întrecerea socialistă treburile promovate și astfel de propuneri ca cele arătate, încît întreaga masă de oameni ai muncii, prin forme diferite, să-și poată aduce contribuția la împlinirea economiei noastre naționale și la ridicarea bunăstării populului.

VEȘTI DE LA C. S. H.

In 21 zile — 27 inovații

Ca întotdeauna din primele zile ale noului an, inovatorii Combinatului siderurgic s-au dovedit a fi valoroși colaboratori la găsirea de noi soluții tehnice care să ducă la îmbunătățirea proceselor de producție, creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost etc. Aceasta își găsește explicația într-un total în cele 27 dosare de inovații care au fost prezentate cabinetului tehnic de la 1 ianuarie a.c. pînă în ziua de 21.

Alături de inovația comunistului Bacnei Iordan de la uzina cocschimică, care constă într-un dispozitiv de reconșionare a ușilor de la cuptoarele bateriilor de coes, mai poate fi amintită propunerea tovarășului Popa Septimiu privind mărirea durabilității lingotierelor, prin suflarea interioară acestora cu un strat de aluminiu.

Laminalele în primele două decade

Acordînd o mai mare atenție îmbunătățirii indicilor de utilizare a agregatelor și introducînd un nou

combustibil la cuptoarele adinici, colectivul de muncă al laminorului de 800 m.m. a reușit ca în primele două decade ale lunii ianuarie să lamineze peste sarcinile de plan cu 412 tone mai mult oțel.

O importantă contribuție la creșterea producției de oțel laminat a adus-o schimbul finetului condus de maestrul Petru Constantin care și a îndeplinit planul în proporție de 108,9 la sută și cel al maestrului Gheorghe Andreșescu care a laminat cu 6,6 la sută mai multe tone de oțel decît prevedeau sarcinile de plan.

Peste 2.000 tone în afara sarcinilor de plan

În întrecerea ce o desfășoară pentru sporirea producției de metal pe seama îmbunătățirii indicilor de folosire a agregatelor, colectivul de muncă din secția II a furnale înscrie zilnic noi și însemnate realizări. De la începutul lunii curențe și pînă în ziua de 20, muncitorii, inginerii și tehnicienii de la cele două mari furnale au izbutit să elaboreze în afara sarcinilor de plan peste 2.000 tone de fontă.

A FOST APROBAT BUGETUL LOCAL PE 1959

La începutul acestei săptămîni s-au desfășurat în orașul nostru lucrările celei de-a V-a Sesiuni a Sfatului popular orășenesc Hunedoara. Sesiunea a analizat felul în care s-a făcut execuția bugetară pe anul 1958 și a dezbătut proiectul de buget pe 1959.

Din bugetul financiar pe anul acesta care a fost aprobat în unanimitate de deputații participanți la sesiune, se va construi printre altele o școală elementară pentru copiii siderurgiștilor și un mare depozit pentru mărfurile alimentare și industriale. De asemenea, din fondurile prevăzute, se va înzestra întreprinderile aparținătoare sfatului cu noi mașini și utilaje, se va lărgi mult asistența medicală și se vor amenaja noi drumuri, parcuri, zone verzi etc.

În cadrul discuțiilor ce au avut loc pe marginea raportului prezentat, numeroși deputați au subliniat în cuvîntul lor faptul că noul buget pe 1959 Jovedește pe deplin grija partidului și guvernului nostru față de înflorirea continuă a Hunedoarei și ridicarea nivelului de viață al siderurgiștilor și constructorilor. Totodată, ei s-au angajat că vor mobiliza întreaga masă de cetățeni la îndeplinirea cu succes a prevederilor bugetare pe anul 1959.

În foto.: tînărul Brekner Andrei de la noua secția de aer comprimat reglînd relațiile de la panoul din hală.

Despre învățămîntul de partid din cadrul sectorului laminare

Învățămîntul de partid din cadrul sectorului laminare are trei torne: Istoria P.M.R. anul I, Istoria P.M.R. anul II și un curs de economie concretă. La fiecare cerc însă situația e diferită. La Istoria P.M.R. anul II, al cărui propagandist este tovarășul Vlaicu Nicolae, lecțiile sînt la zi, iar frecvența este, în medie de 86-90 la sută.

Ca rezultat, și nivelul de pregătire al cursanților este ridicat. Cele mai bune răspunsuri la seminariile le dau tovarășii: Andreșescu Gheorghe, Boșca Nicolae, Filip Lăzar, Ilea Iordan și Angheliescu Gheorghe. De remarcat este că

acești tovarășii sînt și fruntași în producție, fapt care dovedește că tovarășul Vlaicu Nicolae, se orientează bine atunci cînd leagă problemele studiate în lecții de cele de producție.

La cercul de Istorie anul I însă, situația este alta. El a ramas în urmă cu patru lecții din cauză că tovarășul propagandist Vicei Gavril a plecat la o școală, iar biroul organizației de bază nu s-a gîndit decît cu puțin timp în urmă să-i găsească înlocuitor. Și dacă acesta a fost înlocuit, nu a fost îndrumat suficient pentru a face față sarcinilor încredințate.

I. ROȘIANU

Un nou combustibil la vechile cuptoare Martini

După un studiu prealabil de către un colectiv de tehnicieni și ingineri din I.C.S.H. și efectuarea lucrărilor de instalații necesare, în cursul zilei de 22 ianuarie a.c. a fost introdus la cuptorul nr. 5 din secția I-a oțelării a combinatului un nou combustibil. Noua instalație este prevăzută cu aparatură pentru reglarea debitului de combustibil și inversarea focului în mod automat.

Introducerea noului combustibil va asigura îmbunătățirea regimului termic, scurtarea duratei de elaborare a șarjelor de oțel.

Șofer care nu mai are ce căuta la volan

Meseria de șofer este o îndeletnicire destul de grea, care cere multe calități celor ce o exercită, dar frumoasă prin însăși șecificul ei. Scriitorii, ziaristii, compozitorii au închinat numeroase lucrări acestor eroi anonimi ai șoselelor. Mulți dintre noi își reamintesc desigur că printre primele meserii pe care și le-au ales în anii copilăriei a fost și aceea de a conduce mașina. Dar încrederea pe care și-o acordă autoritățile de a „te sui la volan”, trebuie să fie justificată prin întreaga comportare.

Comportarea șoferului Popa Grigore de la I.G.O. din localitate însă nu poate justifica încrederea pe care i-a acordat-o conducerea întreprinderii de a fi la volanul unui autobuz, care deservește transportul oamenilor muncii din Hunedoara.

Se naște întrebarea firească: De ce?

Pentru a răspunde la această întrebare vom lăsa ca să vorbească faptele.

★

Cu cîțiva ani în urmă, în fața întreprinderii de utilaj și transporturi s-a oprit o mașină de lux. În ea se aflau delegați străini, care vizitau țara noastră. Ei s-au oprit la I.U.T. în scopul de a cere o mină de ajutor pentru a repara o mic defect la mașina de lux. Pe acele vremuri la întreprinderea de utilaj și transporturi, era director Popa Grigore. Acesta însă, în loc să aibă pe carpații noștri dragi, s-a adresat acestora cu cuvinte nu tocmai potrivite. Ba mai mult, deși avea posibilitatea să pună defecțiunea la punct el a refuzat categoric, scofîndu-i din curtea întreprinderii pe oaspeții străini,

Pentru aceste fapte urite cu care a compromis ospitalitatea tradițională a poporului nostru, directorul Popa Grigore a fost trimis în producție ca șofer la Trustul 4 construcții. În noul său loc de muncă i s-a încredințat conducerea unui turism. Dar nici aici nu s-a comportat la înălțimea cerin-

Foileton

țelor. La tot pasul a căutat să birfească și să discrediteze pe conducătorii întreprinderii pe care îi transporta cu mașina. Din această cauză el a fost transferat pe un camion „Csepel”. Din răzounare, șoferul Popa Grigore, folosindu-se de pretextul, că mașina era în rodaj, s-a urcat la volan și a plecat. Timp de 6 zile, nimeni din conducerea Trustului n-a mai auzit de el. În scopul de a regăsi autocamionul „Csepel” a fost necesară intervenția miliției. Pentru această nouă ispravă a lui, era gata să suporte rigorile legii. Dar s-a ținut cont de anumite împrejurări speciale familiare și datorită acestui lucru a fost doar transferat la I.G.O.

Se părea că șoferul Popa Grigore la noul loc de muncă își „va băga mîințele în cap” și se va ține de treabă. Cu regret, dar nu s-a întimplat așa. De la bun început a manifestat comportări nedemne, și chiar condamnabile față de colaboratori, neluînd în seamă nici ajutorul tovarășilor săi de muncă și nici dispozițiile conducerei întreprinderii. Pe lângă faptul că apostrofa și chiar insulta colaboratorii, nu respecta nici programul mersului autobuselor. Mai mult, pornea cu autobuzul în timp ce ur-

cău sau coborau pasagerii. Așa a fost posibil ca într-una din zile — deși caserija l-a prevenit — să închidă ușile autobuzului în timp ce o femeie urca cu copilul în brațe. Din această cauză era aproape să se producă un accident. Într-o altă zi, organele de miliție l-au găsit pe șoferul Popa Grigore în stare de ebrietate la volan. Nici nu s-a trezit încă din beție și s-a și hotărît să comită alte fapte nedemne. Întrucît nu putea suferi pe mecanicul principal de la I.G.O., anume pe tovarășul Florea Ioan, gîndit să se rafuiască cu acesta. Însă Popa Grigore a fost și un om laș, de aceea i-a aștit pe salariații Popescu Titus și Popescu Mircea să-l bată pe Florea Ioan. Ca răsplătă le-a promis acestora 500 lei. Planul lui însă a eșuat, deoarece cei doi salariați au refuzat propunerile josnice ale acestui șofer.

Pentru toate aceste abateri, el a fost chemat în fața direcțiunii I.G.O. și tras la răspundere în mod tovarășesc. Șoferul Popa Grigore însă, în loc să primească ajutorul conducerei, a început s-o amenințe și în același timp să ponegrească afit organizația de bază, cît și conducerea I.G.O., spunînd că el le va arăta cine este Popa Grigore. Acest lucru nu mai este necesar să-l facă, deoarece faptele relatate aici au arătat adevărata față a șoferului Popa Grigore.

Astfel de element care la tot pasul, prin comportarea sa a căutat să defăimeze și să compromită pe acei care i-au încredințat o muncă afit de importantă, nu are ce căuta la volanul unui autobuz, care deservește transportul oamenilor muncii din Hunedoara.

TRIBUNA AGITATORULUI

Agitatorii în fruntea luptei pentru realizarea angajamentelor

La oțelăria Martin nr. 1

Sunt cunoscute angajamentele luate de către colectivul oțelăriei Martin nr. 1 de a da până la sfârșitul anului cel puțin 16.500 tone oțel peste plan și 2.000 șarje rapide.

Pentru ca într-adevăr până la sfârșitul anului, oțelării să poată raporta partidului că și-au realizat cu cinste acest angajament mare, organizația de bază de aici a luat cele mai eficace măsuri politice și organizatorice, punând astfel realizarea acestor angajamente în centrul activității comunistilor.

Un accent deosebit a pus organizația de bază pe munca agitatorilor. Imediat după ce s-a pornit bătaia pentru realizarea peste plan a celor 16.500 tone oțel, organizația de bază a instruit temeinic agitatorii de pe schimburi precum și membrii colectivului gazetei de perete, asupra problemelor concrete legate de creșterea producției și productivității muncii.

Munca politică de la om la om, convorbirile agitatorilor ținute pe locul de producție, articolele la gazeta de perete, au făcut ca angajamentele să fie însușite de către toți oțelării nu numai în vorbe, ci și în fapte. Unul dintre cei mai activi agitatori este și prim-topitorul Șerban Dumitru, de la cuptorul nr. 5. În cadrul unei convorbiri cu tovarășii săi de muncă, el a arătat că... „realizarea angajamentului depinde în primul rând de oțelarii, de aceea noi va trebui să dăm până la sfârșitul anului, ca parte a noastră, cel puțin 1.500 tone oțel peste plan.”

Într-o altă convorbire, agitatorul Berta Pavel a vorbit oțelării despre necesitatea mării disciplinei de utilizare a cuptoarelor. O serie de agitatori desfășoară o rodnică activitate politică și în vederea reducerii prețului de cost pe tona de oțel. Printre agitatorii activi se numără tovarășii Stoica Gheorghe, Milian Ilie, Oprica Frosina, Toșas Filip, Marilă Simion, Drașoveanu Ion și alții.

O mare atenție s-a acordat agitației vizuale. Atât jos, în hala de turnare, cât și pe platformă, s-au atârșat lozinci mobilizatoare, concrete, care îndeamnă oțelării să depună eforturi pentru realizarea angajamentelor. Sus, pe platformă există un grafic interesant pe care sînt

trecute angajamentele oțelărilor, pe oameni, cuptoare și schimburi. La sfârșitul fiecărei zi de lucru, pe acest grafic este trecut ceea ce s-a realizat din angajament în ziua respectivă.

Măsurile organizatorice luate de către conducerea secției, munca politică desfășurată de către comunistii, a făcut ca până la 17 ianuarie oțelării de aici să dea peste plan 2.213 tone oțel și 138 șarje rapide.

La secția I-a furnale

Angajamentele luate de către oțelării secției I-a O.S.M. au stîrnit un larg ecou în rândul muncitorilor de la secția I-a furnale. Ei la rândul lor s-au angajat ca până la sfârșitul anului să dea peste plan 10.000 tone fontă.

Pentru aceasta, biroul organizației de bază a luat măsuri ca întreaga muncă politică să fie orientată spre realizarea angajamentelor, spre popularizarea lor.

Chiar a doua zi, după luarea angajamentelor, fiecare agitator a început să desfășoare o intensă muncă politică, lămurind pe ceilalți muncitori asupra acestei importante acțiuni. Toți agitatorii au fost îndrumați să dea ei exemplu în realizarea angajamentelor. Agitatorii Bartoc Ioan, prim-topitor la furnalul 3 Cindea Iosif, prim-topitor la furnalul 4 și alții, au fost primii care au organizat convorbiri cu muncitorii în legătură cu importanța îndeplinirii acestor angajamente. Agitatorii Sireteanu Constantin, Lupan Dumitru de la platforma de încărcare, au stat de vorbă cu oamenii, arătându-le necesitatea respectării și întăririi disciplinei la locurile de muncă, importanța încălcării furnalelor cu materii prime de calitate.

Sarcini speciale au primit agitatorii Iacob Ioan, de la furnalul 2, Raț Andrei de la terenul de încărcare și Luțig Ioan de la prăjitoare. Ei au organizat cu muncitorii scurte convorbiri la locul de producție. Tema în discuție a fost lichidarea rămănerii în urmă în ceea ce privește îndeplinirea planului la unele furnale.

Colectivul de muncitori de aici în frunte cu comunistii este hotărît să îndeplinească și să depășească până la sfârșitul anului angajamentul luat.

De la CORESPONDENȚII NOȘTRI

Noile succese ale oțelărilor

Muncitorii de la oțelăria Martin nr. 1 obțin importante succese în muncă. Astfel în perioada 1-20 ianuarie a.c., ei au realizat norma de elaborare a oțelului pe întreaga secție în proporție de 122,4 la sută, dînd în același timp un număr de 172 șarje rapide.

Fruntașe pe secție s-au situat schimburile conduse de maeștrii Lăbuneș Valer și Munteanu Nicolae

care au depășit planul cu 24,1 și respectiv cu 21,7 la sută, înregistrînd fiecare cîte 60 șarje rapide. Printre echipele acestor schimburi s-au remarcat în mod deosebit cele ale prim-topitorilor Biriea Traian, Nojogan Alexandru și Mogonea Constantin, cu depășiri de normă între 24,3 la sută și 29,1 la sută, elaborînd de la 11 pînă la 15 șarje rapide.

VLADUȚ IOAN

Sporesc producția de tuburi

Colectivul de muncă de la turnătoria de tuburi din combinat a izbutit să loarne, în ultimele opt zile ale lunii curente, cu 48 tone mai multe tuburi peste sarcina planificată. Productivitatea muncii a crescut în același timp cu 13 la sută față de cea planificată, iar pro-

centul de rebuturi a scăzut de la 8,2 la 5,25 la sută. În munca de turnare s-au evidențiat în mod deosebit echipele conduse de tovarășii Harapciuc Ioan, Toaș Cornel, Simeria Iosif, precum și schimbul tovarășului Topor Petru.

ION ALEXANDRU

Pe urmele unor sezișări critice

În paginile ziarului „Uzina noastră” cetățenii își spun cuvîntul în legătură cu felurile probleme gospodărești ce-i interesează. Astfel, în nr. 684 al ziarului nostru a apărut scrisoarea: „Avem curent dar... nu ne putem folosi de el”, semnată de un grup de cetățeni de pe strada Aurel Vlaicu.

În scrisoarea de răspuns primită recent la redacție din partea conducerei I.G.O., ni s-a comunicat următoarele: „Strada Aurel Vlaicu este alimentată cu două sisteme de tensiune: una 220 volți pînă în colțul străzii Popa Șapcă și alta de 110 volți începînd din strada Popa Șapcă pînă în piața Libertății. Noi am procedat la verificarea liniei electrice aeriene și a instalațiilor interioare la unii abonați din strada Aurel Vlaicu și am constatat că tensiunea slabă se datorește faptului că instalațiile electrice interioare nu sînt corespunzătoare din punct de vedere tehnic. În acest sens, le-am recomandat cetățenilor să-și revizuiască instalațiile și să le pună la punct.”

Am intenționat să introducem și pe porțiunea străzii Aurel Vlaicu care are tensiunea de 110 volți, tot una de 220 volți, dar nu-i cu puțință din cauza instalațiilor necorespunzătoare. La scăderile de tensiune se mai adaugă și folosirea reșourilor nestas, pe cărămizi, care suprasolicită rețelele într-un mod cu totul inadmisibil. Sînt unii cetățeni care folosesc reșourile nestas, în mod clandestin. Cu toate controalele efectuate la locuințele abonaților nu am reușit să lichidăm în întregime fraudele de energie electrică.

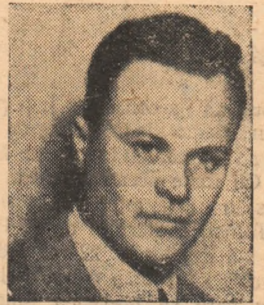
Pe ocazia controalelor efectuate s-au găsit reșouri cu nichelină de 0,8 mm, confecționate pentru încălzirea camerelor. Acestea nu mai pot fi numite reșouri, ci radiatoare. La asemenea reșouri puterile sînt de circa 2 kw.

Pentru lichidarea lipsurilor ce mai există în consumarea de curent de către abonați în mod clandestin, au fost luate măsuri de sancționare, măsuri care vor duce la buna deservire a abonaților cu energie electrică.

★

În articolul intitulat: „Cantina să fie mai bine gospodărită”, tovarășul Miclea Aurel a criticat administrația cantinei Sîtatului Popular orașenesc Hunedoara, pentru slabul spirit gospodăresc de care aceasta a dat dovadă. Ca urmare a sezișării apărută în numărul 694 al ziarului „Uzina noastră” situația s-a schimbat în bine. Prepararea și calitatea hranei s-a îmbunătățit, iar la masă se servește pîine proaspătă. De asemenea, administrația a luat măsuri să se schimbe fețele de mese cu regularitate și să asigure întreținerea cît mai igienică a sălii de mese și mai ales a bucatăriei.

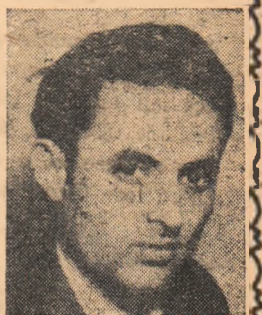
OAMENI DE SEAMA

Tînăr, dar priceput, tovarășul CSOBOTH EUGEN e șeful echipei de termotehnicieni la secția a doua furnale. Pentru a-l cunoaște, iată-i fotografia. Cu cinci ani în urmă abia îmbrățișase meseria de termotehnician. I se părea greu, ca oricare început, dar n-a ezitat. A avut ambiție. A învîțat și cu cît învîța un lucru, vrea să știe mai mult. Pentru un om necunoscutor al tehnologiei de fabricare a fontei în furnalele moderne, variația temperaturii în furnal cu 50-100 grade nu prezintă o prea mare importanță. Pentru termotehnicii furnalelor aceasta înseamnă cercetări și sondeje amănunțite asupra mersului furnalului, asupra modului de exploatare etc.

Cu ajutorul aparatelor termotehnice tovarășul Csoboth Eugen urmărește în orice clipă funcționarea furnalului, desfășurarea procesului tehnologic. El execută un control sistematic și permanent asupra temperaturii în furnale în diferite zone, asupra presiunii, a temperaturii și debitului de aer suflat într-o unitate de timp, a încălzirii furnalului.

Nu greșim dacă spunem că la mîile de tone de fontă produse de furnalele moderne de la Hunedoara, tovarășul Csoboth a adus întotdeauna o parte însemnată de contribuție.

GAFTONIE STAN așa îl cheamă pe cel din fotografie. Este tehnician și lucrează la I.C.S.H., șantierul construcțiilor O.S.M. căi ferate și drumuri. Tovarășul Gaftonie, deși tînăr, datorită priceperii și energiei sale a cîștigat încrederea conducerei șantierului care i-a încredințat pînă în prezent conducerea a patru cursuri de calificare la locul de muncă pentru meseriile de constructori și întreprindători de linii de căi ferate, constructori de drumuri, zidari și vopsitori. Printre alte lecții predate, el a expus în fața cursanților pe baza unei documentații temeinice tema montării ramificațiilor de cale ferată și executarea suprastructurii căilor ferate, importanța fundației drumurilor, a stratului izolator și a construcției macadamului etc. Important este că la examenul celor trei cursuri încheiate elevii s-au prezentat bine pregătiți luînd examenul de calificare.

list, conștiinței de înaltul act umanitar și patriotic pe care îl fac au cerut să doneze sînge în mod absolut gratuit.

Donarea de sînge o poate face orice om perfect sănătos în urma unei consultații și a examinărilor de laborator necesare.

Donarea unei cantități de sînge de 250-300 grame reprezintă 5% din sîngele total al unui om adult și nu este cu nimic dăunătoare sănătății.

Din contră, scoaterea unei cantități de sînge stimulează organismul în producerea de noi globule tinere, iar donatorul se simte mai ușor, mai bine dispus, cu poftă de mîncare și puteri proaspete de muncă. Sîngele donat se refăce în întregime în 2-3 săptămîni, fără ca donatorul să resimță ceva.

Cunoscînd importanța mare a sîngelui în salvarea vieții aproapei facem apel la întreaga populație conștientă a orașului Hunedoara, să se înscrie în rîndul donatorilor voluntari de sînge acest act dovedind foarte multă umanitate și înțelegere pentru suferințele altora.

Dr. MARINESCU ALEXANDRU Președintele Comitetului Orașenesc de Cruce Roșie

Roșie a Republicii Populare Romîne duc împreună o strînsă activitate, avînd drept scop lămurirea unor mase cît mai largi de oameni de a se înscrie în rîndurile donatorilor, pentru a veni în felul acesta în sprijinul celor care au nevoie zilnic de sînge în spitale.

Și în orașul Hunedoara s-a creat

Donarea voluntară de sînge, acțiune umanitară și patriotică

prin grija partidului și guvernului, o stație de recoltare și conservare a sîngelui, care recoltează anual peste 800 de litri de sînge, cu ajutorul căruia au fost salvate nenumărate vieți. Dintre aceștia cităm pe tov. Nichiteanu David, muncitor la O.S.M., Hașeganu Vasile constructor, Preda Gheorghe, muncitor la bluming, Achiviloaic Ioan constructor, și alți muncitori accidentați au fost salvați cu ajutorul acestui minunat „medicament”, sîngele.

Sîngele, ca de altfel întreaga a-

sistență medicală, în țara noastră se acordă gratuit, spre deosebire de țările capitaliste unde sîngele a ajuns un mijloc de speculă în dauna sănătății populației, și în special a clasei muncitoare care trebuie să-și plătească atât spitalizarea cît și medicamentele.

Organizațiile Crucii Roșii So-

vietice, acordă o mare importanță recrutării donatorilor de sînge. Rezultatele obținute prin munca de lămurire asupra importanței transfuziei de sînge, în diferite cazuri de boală sînt deosebit de concludente. Multe mii de cetățeni sovietici, muncitori, colhoznici, funcționari, îndemnați de nobile sentimente de solidaritate tovarășească și patriotice au intrat și intră mereu în rîndurile donatorilor de sînge.

În urma unei acțiuni comune oamenilor muncii din Uniunea Sovietică, Republica Populară Bulgară și alte țări ale lagărului social-

Încă din cele mai vechi timpuri, sîngele a fost considerat ca una din părțile cele mai importante ale corpului omenesc, avînd rol în întreținerea vieții, dînd vigoarea și puterea de muncă a organismului.

De altfel această afirmație avea la bază o constatare justă.

Astfel răniții grav, care pierdeau sînge în cantitate mare își pierdeau puterea și viața vîzînd cu ochii, fără să existe vreun leac să-i însănătoșească.

Astăzi sîngele și derivatele sale a ajuns să fie un „medicament” de primă necesitate în spitalele noastre, nenumărați oameni fiind salvați de la moarte grație întrebuirii acestui tratament.

Rețeaua de recoltare și conservare a sîngelui este relativ nouă, totuși în cei 7 ani s-au creiat 31 de unități de recoltare și conservare și peste 700 de puncte de transfuzie.

Numărul donatorilor de sînge a crescut an de an, iar cantitatea de sînge ce se recoltează poate rivaliza cu cantitățile ce se recoltează în țări în care organizarea transfuziei de sînge este mult mai veche.

Ministerul Sănătății și Crucea

100 de ani de la Unirea Țărilor Române

(Urmare din pag. 1-a col. 1-2)

Anglia și Austria erau împotriva Unirii.

A trebuit să fie consultat și poporul român. Memoriile întocmite de Di. vanurile ad-hoc cereau în mod hotărât Unirea. Cu toate acestea, Turcia și Anglia s-au pronunțat împotriva Unirii. Totuși, conferința de la Paris care s-a deschis la 22 mai 1858 este nevoită să adopte o contra-hotărâre în care se prevedea unirea celor două Țări.

Trecându-se la alegerea domnitorului în Moldova, grație neînțelegerilor dintre Mihail Sturza și fiul său Grigore Sturza, a fost ales la 5 ianuarie 1859 colonelul Alexandru Ioan Cuza. Personalitatea sa era cunoscută tuturor patrioților încă din timpul mișcării revoluționare de la 1845 din Moldova, Cuza fiind unul din cei mai înalocați partizani ai Unirii.

Războiul ca și pe scaunul Muntelui să fie ales același domn pentru ca Unirea să devină un fapt împlinit. Separatistii — marii moșieri — căutau în fel și chip să zădărnicească realizarea Unirii. Marii boieri doreau să aleagă pe Gheorghe Bibescu care ar fi amânat înfăptuirea Unirii și emanciparea țărănilor prin improprietăre.

Unioniștii grupați în partida națională, care aveau în frunte pe Cezar Bolliac și C. A. Rosseti, au făcut apel la masele populare, lucrătorii din mahalaua „Tabacilor”, țărăni din jurul Bucureștilor, intelectuali, tineretul, care s-au ridicat ca un torent revoluționar spre a înfăptui Unirea, prestând în mod insistent asupra deputaților Adunării electivă spre a alege tot pe colonelul Alexandru Ioan Cuza.

Între 21-24 ianuarie 1859 se desfășoară alegerile de la București. „Poporul, în aceste zile — după cum arată poetul N. T. Orășanu — nu mai prezintă o adunătură de oameni, ci o mare vie ale cărei valuri... amenintau să năvălească pe usi și pe ferestre în Camera ca să susție drepturile și principiul său...”

Datorită demonstrațiilor, presiunii insistente a poporului, cei 64 de deputați au fost nevoiți ca la 24 ianuarie 1859 orele 6,30 după-amiază să voteze tot pe colonelul Alexandru-Ioan Cuza. Îndoita alegere a

lui Cuza a însemnat de fapt realizarea unirii celor două Țări într-un singur stat.

Cu toată împotrivirea Turciei, Angliei și Austriei, Unirea a fost înfăptuită. Rînd pe rînd, aceste țări au fost nevoite să-și dea consimțământul, să aprobe Unirea, pentru că în fapt ea se și realizase din voința maselor populare. Iar la 24 ianuarie 1862 Imperiul Otoman este nevoit să recunoască Unirea. După această dată, statul național român a fost întemeiat sub numele de România.

Cu toate că Unirea Țărilor Române este rezultatul luptelor duse de masele populare, roadele Unirii au fost culese de burghezie și moșierime care, perfectind „monstruoasa coaliție” s-au opus măsurilor înfăptuite de Cuza Vodă: reforma agrară, secularizarea averilor mănăstirești, reforma judiciară etc. Înălțarea lui Cuza de la domnie în anul 1866 și aducerea unui prinț moșier străin, însemna de fapt trădarea intereselor naționale ale poporului român.

După Unirea Țărilor Române și în special după cîștigarea independenței de stat în 1877 — operă tot a maselor populare — burghezia și moșierimea au scos la meza bogățiile și independența țării, capitalului străin.

Drepturile și independența reală a poporului nostru au fost cîștigate numai după 23 August 1944, cînd în fruntea poporului muncitor, clasa muncitoare condusă de partidul ei, au reușit să înfăptuiască idealurile pentru care au luptat unioniștii în 1859. După o sută de ani de frămîntări sociale, astăzi se poate spune că s-a înfăptuit Unirea în „cuget și simțire” a tuturor oamenilor muncii din patria noastră. Înfrățirea pentru care a luptat Nicolae Bălcescu, abia astăzi a fost înfăptuită prin unitatea social-politică a poporului muncitor făuritor de Partidul Muncitoresc Român.

Dacă pe timpul lui Cuza Vodă acum o sută de ani, înaintașii noștri cîntau: „TRAGEȚI HORA CUNFOCARE / DIN GARPAȚI SI PIN LA MARE...”

Noi le răspundem astăzi, prăznuind Centenarul Unirii: „TRAGEM HORA INFRAȚIRII TOT PE CALEA PROPAȘIRIL.”

ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE

Conferințe de presă în țările prietene în legătură cu sărbătorirea Centenarului Unirii Țărilor Române

BERLIN Corespondentul Agerpres anunță: În ziua de 21 ianuarie a avut loc la ambasada Republicii Populare Române din Berlin o conferință de presă în legătură cu sărbătorirea Centenarului Unirii Țărilor Române.

Au participat numeroși reprezentanți ai ziarelor și publicațiilor din R.D. Germană și atașați de presă ai reprezentanțelor diplomatice acreditate la Berlin.

Primul consilier al ambasadei R. P. Române în R.D. Germană, Ploșteanu, a vorbit cu acest prilej despre importanța Unirii Țărilor Române subliniind contribuția ma-

selor la realizarea acestui mare act istoric.

PRAGA Corespondentul Agerpres anunță: Reprezentanții ziarelor centrale cehoslovace au participat joi dimineața la o conferință de presă organizată la Praga cu prilejul apropiatei sărbătoriri a 100 de ani de la Unirea Țărilor Române.

Gh. Vidrașcu, ambasadorul R. P. Române în R. Cehoslovacă a făcut o expunere referitoare la actul de la 24 ianuarie 1859, prezentînd condițiile istorice în care s-a înfăptuit unirea.

În cadrul conferinței de presă au fost date amănunte privitoare la acțiunile care au loc în Republica

Populară Română cu prilejul Centenarului Unirii Țărilor Române.

VARȘOVIA Corespondentul Agerpres anunță: La 21 ianuarie la ambasada R.P. Române la Varșovia a avut loc o conferință de presă consacrată sărbătoririi Centenarului Unirii Țărilor Române.

În fața reprezentanților presei centrale și radiodifuziunii poloneze, Nicolae Ionescu, consilier de ambasadă a făcut o largă expunere asupra împrejurărilor istorice în care a avut loc Unirea Țărilor Române. După expunere care a fost ascultată cu viu interes de asistență, vorbitorul a răspuns la numeroase întrebări puse de ziariști.

A. I. Mikoian a sosit la Copenhaga în drum spre patrie

COPENHAGA (Agerpres). — TASS anunță: La 22 ianuarie ora 5 dimineața (ora locală) a sosit la Copenhaga A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care se înapoiază la Moscova din vizita făcută în S.U.A.

Pe aeroportul din Copenhaga, A. I. Mikoian a fost întâmpinat de reprezentanții ai Ministerului Afacerilor Externe al Danemarcei, membri ai corpului diplomatic, ziariști și fotoreporteri danezi și străini, precum și de funcționari superiori ai ambasadei sovietice din Danemarca în frunte cu F. A. Mihailov, însărcinat cu afaceri ad interim al U.R.S.S.

A. I. Mikoian va rămîne la Copenhaga o zi. El va vizita șantierul naval „Burgmeister of Wein” și va lua cuvîntul la reuniunea asociației daneze de colaborare între Danemarca și U.R.S.S.

COPENHAGA (Agerpres) TASS anunță: A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care se află la Copenhaga, în drum din S.U.A. spre

Moscova, a fost invitat la o recepție de primul ministru H. K. Hasen și a avut cu el o convorbire

La recepție au participat Jens Otto Karg, ministru al Afacerilor

Externe al Danemarcei, Nijs Svenningsen, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe și F. A. Mihailov, însărcinat cu afaceri ad interim al U.R.S.S. în Danemarca.

Ceylonul propune o nouă consfătuire a țărilor afro-asiatice

COLOMBO (Agerpres). După cum relatează agențiile de presă, primul ministru al Ceylonului, Bandaranaike, a adresat primilor miniștri ai țărilor afro-asiatice participante la conferința de la Bandung, note în care este formulată propunerea de a se convoca o nouă confe-

rință a acestor țări. Printre problemele ce ar urma să fie incluse pe ordinea de zi a acestei conferințe se numără problema constituirii unei bănci la care să participe toate țările afro-asiatice și care să aibă drept scop finanțarea dezvoltării economice a acestor țări.

MAGAZIN FILME

Sala „MAXIM GORKI” luni, marți și miercuri „S-a întîmplat la Penkov” (film sovietic); Sala 30 DECEMBRIE (tabăra nr. 1) luni,

marți și miercuri „Înșelat pină... moarte” (film german); Sala „FILIMON SIRBU” (O.T.) „Idiotul” (film sovietic tehnicolor).

SELECȚIUNI DIN PROGRAMUL DE RADIO

DUMINICA 25 IANUARIE (programul I) Ora 6,55 Concert de dimineață; 11,50 Muzică din operele; 14,00 „De toate pentru toți”; 14,35 Muzică populară românească; 15,05 Șirag de melodii frumoase; 18,00 „Drumeții veseli”; 19,30 Teatru la microfon: „La telefon Taimirul”, de Const. Isaac; 21,45 Valsuri. (programul II) 9,30 Emisiunea „Viață nouă, cîntec nou”; 10,50 Transmisune din sala Ateneului a concertului orchestrei simfonice și corului Filarmonicii de Stat „George Enescu”; Dirijor: Mircea Basarab; 14,45 Emisiune de saturați și umor; 16,00 „Vorbeste Moscova!”; 18,00 Interpretul săptămîni: Yehudi Menuhin; 20,05 Concert din muzica popoarelor; 21,55 Muzică de dans.

artista poporului Aurora Buzescu; 22,00 Muzică de cameră: Sonata opus 53 în Do major „Waldstein” de Beethoven; 23,15 Concert de muzică din filme. **MARTI 27 IANUARIE** (programul I) 7,15 Cîntece despre mineri; 11,20 Muzică ușoară; 12,00 Uverturi și coruri din opere; 14,00 Din cîntecele compozitorilor sovietici; 17,25 Balada despre Gheorghe Doja de Constantin Palade; 18,05 Versuri închinare Partidului Comunist al Uniunii Sovietice; 23,15 Muzică din operele. (programul II) 15,40 Emisiunea de cîntece „Ne conduce Partidul”; 16,15 Cîntece de Gheorghe Dima; 17,00 Muzică populară românească; 18,05 Concert simfonic; 19,50 Opera „Flautul fermecat” de Mozart; 22,40 Valsuri de neuitat; **MIERCURI 28 IANUARIE** (programul I) 10,00 Concert de muzică din opere; 12,35 Muzică de estradă; 16,15 „Vorbeste Moscova!”; 18,00 Emisiunea „În slujba patriei”; 21,00 Emisiunea „Școala și viața”. (programul II) 15,40 Mari ansambluri de cîntece din țări de democrație populară; 16,50 Curs de limba rusă; 19,09 Teatru la microfon: „Așa s-a călîțelul” de Nikolai Ostrovski; 22,00 Concert simfonic de muzică românească.

LUNI 26 IANUARIE (programul I) 8,00 Muzică ușoară; 12,00 Muzică populară românească; 13,05 Concert de prînz; 14,40 Cîntece de muncă; 16,00 Muzică simfonică românească; 19,00 Teatru la microfon: „Așa va fi” de K. Simonov; 22,30 Muzică ușoară (programul II) 14,07 Cîntece de prietenie; 17,00 Formații corale de amatori; 18,05 Muzică populară românească; 20,09 Tribuna Radio: Marxism-leninismul despre cele două faze ale societății comuniste; 21,45 Pagini alese: cîtește

SPECTACOLE

Sala Teatrului nou — sîmbătă 24 ianuarie ora 18 — Program festiv închinat Centenarului Unirii Țărilor

Române, prezentat de formațiile artistice ale Combinatului siderurgic și I.C.S.H.

Rațiunea își va spune cuvîntul

Proiectul de tratat de pace cu Germania, elaborat de guvernul Uniunii Sovietice și propunerea privind discutarea și adoptarea Tratatului în cadrul unei conferințe internaționale, cu participarea statelor interesate, a fost primit de iubitorii de pace cu multă bucurie. Oamenii cinstiți din lumea întregă califică propunerea sovietică ca un act de înaltă clementă. Neîndoios, traducerea în fapt a prevederilor Tratatului de Pace ar crea climatul unei lungi perioade de pace, ar pune capăt numeroaselor disensiuni, izvorite din problema germană.

„Dorința popoarelor europene — se arată în Declarația guvernului R.P.R. în legătură cu încheierea Tratatului de Pace cu Germania — de a se elimina pericolul unui război din Europa, de a se înfăptui, desîntărinderea internațională și a se realiza o atmosferă de încredere între state, crează pentru toate guvernele obligatia de a sprijini încheierea neîntîrziată a Tratatului de Pace cu Germania”. Atît guvernul U.R.S.S., cit și guvernul R. D. Germane, au subliniat în repetate rînduri utilitatea creării unei Confederații pe întreaga Germanie. Și atunci, ca și acum, această propunere se bucură de o largă popularitate deoarece prin intermediul Con-

federației s-ar soluționa numeroase și diverse probleme, care afectează interesele comune ale celor două Germanii.

Unii politicieni apuseni pentru a se eschiva de la un răspuns

Comentariu

direct, înfirmă posibilitatea creării Confederației cu toate că istoria cunoaște exemple de state unitare care s-au format prin unirea mai multor state, în Confederații. Așa de exemplu S.U.A. au fost o Confederație între 1776—1786. Înainte de constituirea statului german, Confederația întrunea rolul de intermediar în problemele de colaborare între diferite state germane. Uniunea Germană a existat din 1816 pînă în 1866.

Prin urmare, crearea Confederației pe întreaga Germanie, nu numai că ar fi utilă, dar este și de o importanță actuală. Printre problemele de prim ordin care ar putea fi soluționate în mod echitabil se numără: realizarea unei înțelegeri cu privire la interzicerea fabricării armamentului atomic, retragerea ce-

lor două Germanii din N.A.T.O. și respectiv din Tratatul de la Varșovia; coordonarea problemelor comune de ordin economic în domeniul comerțului și ale circulației mărfurilor; probleme ale păcii în general ș.a.m.d.

Confederația în ansamblul ei ar contribui la apropierea celor două Germanii, ar fi un intermediar util, efectiv, în colaborarea dintre cele două state și ar netezi cu timpul calea unificării pe baze pașnice și democratice. Oamenii muncii din R. D. Germană sint hotărîți să-și aducă aportul la apropierea celor două state, la dezvoltarea simțitoare a legăturilor economice și culturale și a tuturor problemelor ce afectează interesele imediate ale poporului german.

Acțiunile cercurilor apusene, care sint îndreptate spre tărăgănarea rezolvării problemei germane, sînt caracterizate ca metode stipulative perimate. Totuși, opinia publică consideră că ultimul cuvînt îl va reveni rațiunii, care va mijloci efectiv convocarea unei conferințe internaționale cu participarea țărilor interesate, unde problema germană să fie discutată și rezolvată în interesul poporului german și a iubitorilor de pace